

- 1. Ismeretlen velencei festő, 16. század: Andrea Gritti velencei dózse képmása (vászon, olaj, 55 x 42,5 cm, dublázott, sérült, kiegészített, restaurálandó, 16. századi velencei díszkeretben, műtárgy-nyilvántartási azonosító: 79480) címen nyilvántartott képzőművészeti alkotás védettségének megszüntetése.**

A KJB állásfoglalása:

A Bizottság az Ismeretlen velencei festő, 16. század: Andrea Gritti velencei dózse képmása című festményt, amely a magyar történelemben nem kiemelkedő szerepet játszó dózset ábrázolja, és amely szakszerűtlenül visszafordíthatatlan állapotúra restaurált, a szakvéleményeket figyelembe véve, nem tekinti a magyar és az egyetemes művészettörténet és a magyar művelődés- és műgyűjtéstörténet kiemelkedő jelentőségű és pótolhatatlan képzőművészeti alkotásának, ezért védettségének fenntartását három tag tartózkodása mellett nem támogatja.

- 2. Czigány (Wimmer) Dezső (Budapest, 1883 – Budapest, 1937): Bíboros önarckép, 1915-16 (vászon, olaj, 76x61,7 cm, jelezve balra fent: „Czigány”, Műtárgy-nyilvántartási azonosító: 309177) címen nyilvántartott képzőművészeti alkotás védetté nyilvánítása.**

A KJB egyhangú állásfoglalása:

A Bizottság Czigány (Wimmer) Dezső (Budapest, 1883 – Budapest, 1937): Bíboros önarckép című festményét, a szakvéleményt és a szakértő kiegészítését figyelembe véve, művészettörténeti színvonala, a művész életművében elfoglalt helye és a társművészetekkel rokonítható motívumtörténeti vonatkozásai miatt, a magyar kulturális örökség kiemelkedő jelentőségű és pótolhatatlan képzőművészeti alkotásának, ezért védetté nyilvánítását egyhangú szavazattal támogatja.

- 3. Kossuth Lajos (Monok, 1802 – Torino, 1894) „Jelentés” című körlevele, autográf aláírásával és utóiratával. Kelt: Pest, 1836. május 15. (Négy beírt oldal. Poss.: A Ludovika Akadémia múzeumának bélyegzőjével. Tartalma: Tudatja, hogy az Országgyűlés feloszlásával megindítja a Törvényhatósági Tudósításokat. Az utóirat szövege: „Az Országgyűlési] tudósítások todalék száma a jövő postával indul. Élek ez alkalommal kijelenteni, hogy pesti lakásom az ügyvédi pályával is össze lesz kötve. Bátor vagyok a közügy nevében hazafi bizalommal kérdezni, számolhatok-e arra, hogy Nyitrából az ottani közgyűléseken előfordulandó országos érdekű közdolgokról röviden, pontosan s velősen értesítve leszek? s kit kérjek meg ez iránt? mert én Nyitrában ismeretlen vagyok.” Proveniencia: Központi Antikvárium 125. árverés (2012. december 7.) 64. tétel) címen nyilvántartott levéltári dokumentum védetté nyilvánítása.**

A KJB egyhangú állásfoglalása:

A Bizottság Kossuth Lajos (Monok, 1802 – Torino, 1894) „Jelentés” című körlevelét, amelynek autográf utóiratában Nyitra megyéből keres tudósítót, és amely egykor a Ludovika Akadémia Múzeuma gyűjteményének részét képezte, a szakvéleményt és annak szóbeli kiegészítését figyelembe véve, tekintettel a Törvényhatósági Tudósítások készítésére és terjesztésére vonatkozó adatokra, a magyar politikatörténet kiemelkedő jelentőségű és pótolhatatlan levéltári forrásának tekinti, ezért védetté nyilvánítását egyhangú szavazattal támogatja.

4. *A váradi káptalan latin nyelvű oklevele. Kelt: Várad, 1360. április 17. (Pergamenoklevél, a közepén a pecsét befüggesztésére szolgáló pergamen csíkkal, a hátoldalon a mandorla alakú pecsét nyomával. Tartalma: A váradi káptalan tudatja, hogy megjelent előtte Harangh-i Batur fia István vejével, az ugyanonnan való Gergellyel, s nevezett István előadta, hogy a Békés megyei Harangh-ban lévő birtokrészét az ország szokása szerint leánynegyed címén leányának, Annának és vele együtt vejének, Gergelynek és utódaiknak adományozza örök birtoklásra. Proveniencia: Központi Antikvárium 125. árverés (2012. december 7.) 98. tétel) címen nyilvántartott levéltári dokumentum védetté nyilvánítása.*

A KJB egyhangú állásfoglalása:

A Bizottság a váradi káptalan 1360. április 17-én kelt latin nyelvű oklevelét, amely birtoktörténeti, családtörténeti, helytörténeti, valamint hivataltörténeti, azon belül hiteleshelyi történeti vonatkozású, más forrásból nem ismert adatokat tartalmaz, a szakvéleményt és annak szóbeli kiegészítését figyelembe véve, a magyar kulturális örökség kiemelkedő jelentőségű és pótolhatatlan levéltári forrásának tekinti, ezért védetté nyilvánítását egyhangú szavazattal támogatja.